I.**Elementele cortului – Masa** . Exodul 25:23-30, Lev.24:5-9

MASA pentru punerea pâinilor: lemnul era din salcâm – umanitatea, îmbrăcat în aur, ***masa*** pentru punerea înainte a celor 12 pâini, schimbate la fiecare Sabat. Ea se afla cum intrai de la răsărit în partea dreapta a locului sfânt. 12 turte după numărul copiilor lui Israel. Pâinea era pentru Aaron şi fiii lui, iar tămâia pentru Dumnezeu. Floarea de făină era rezultatul unei bătăi cu un băţ a sacului gros in care se punea făina. Ce este mai bun este pentru noi.
1Sam.20.35-42 arată contextul în care se afla David. În 1 Sam.21:1-7 lui David i se dă să mănânce''pâine sfinţită''.

Masa = un subiect preferat de Dumnezeu. El doreşte să ne hrănească. Este singura religie în care Dumnezeu doreşte să stea la masă cu ai Săi, de aceea masa este un obiect unic în închinare în faţa Lui Dumnezeu. Apoc.3.20, Ioan 6.35, Domnul Isus la fel. Masa indică părtăşia nostră cu El.

II.**Altarul tămâierii Exod 30 :1-10**

Pe coarnele altarului se punea sânge. Apoc.8.1-4 ne arată că în cer este originalul, iar pe pământ copia.
La cort exista 2 altare: afară –**mare**, pentru arderile de tot şi reprezintă **Calvarul**, Golgota, şi înlăuntru**, mai mic**, altarul de aur este Cel ce ne ţine în Har (oficiul de **Mare Preot**, mijlocire).
Pe altarul de aur se va arde necurmat tămâie. Pe cel de aramă va fi fost adusă o singură jertfă, dar pe acesta din urmă se va arde tămâie necontenit, adică v.8 este o mijlocire necontenită. Ioan 1.14 : ''a cortuluit'' printre noi. Altarul de afară ne mântuieşte, iar cel dinlăuntru ne menţine în har. Altarul de aur ne arată că nu putem fi desăvârşiţi niciodată fără Un Mijlocitor, fără Domnul Isus. Semnificativă este rugăciunea de Mare Preot din Ioan 17. Ea este făcută pentru cei ce sunt deja ai Lui. 1 Ioan 2.1 ''avem la Tatăl un Mijlocitor''. Evrei 4.14-16.
Lecţia de aici ne învaţă că rugăciunea este mai importantă decât predica. Pe pământ Domnul Isus se ruga nopţi întregi. Dimineaţa ucenicii Îl găseau rugându-se. Nu e de mirare că ucenicii cer să-i înveţe să se roage!

Luca 22:31-34 ''Eu M-am rugat pentru tine..''.Domnul nu-l scutură pe Petru tare şi ţipă la el să nu cumva să se lepede, ci altfel spune, îi spune secretul supravieţuirii lui Petru:''Eu M-am rugat pentru tine''.Timpul rugăciunii este la trecut. Eu m-am rugat pentru tine ca să nu ţi se piardă credinţa. Tu Petre, tu Ioane, Ioacove, voi nu puteţi avea grijă de voi. EL Marele Preot merge la altar şi mijloceşte. Mai târziu îi roagă şi pe ei să mijlocească împreună cu Domnul, dar de fiecare dată ei adorm. Ce mijlocitor să fie omul, femeia, oricum s-ar numi el,ea ?! Ce încredere să ai în Petru sau în vreun sfânt că el mijloceşte? ''Duhul este plin de râvnă dar carnea este neputincioasă''. Deci baza că Petru se va întoarce de la calea lui cea rea, este în Domnul, nu în Petru.
Ioan 17:9''pentru ei mă rog''- de aceea ei au biruit, pentru că Domnul a mijlocit. Oricare alt mijlocitor ar adormi! Evrei 8:1-6; 9:18-26
Sunt încredinţat că Acela (Filipeni 1:6) care a început în voi această lucrare, tot El o va duce la bun sfârşit. Apoc.8.3 ne arată că nu ne rugăm degeaba. Ne rugăm după voia Lui, şi El ne ascultă. Ce face ca ruga noastră să fie eficientă? Doar simplul fapt că punem Numele Domnului în ea? Nu! Doar dacă sunt una cu Domnul.
John Mac Arhur:*''rugăciunea nu este un act ritual la întâmplare, ca o datorie, ci ea este pulsul vieţii spirituale''*. Walvoord:*''rugăciunea nu este un lux, ci ea este ceva esenţial''*.

III.**Perdeaua dinlăuntrul cortului !**

Exod 26:31-33, Lev.16:1-10. Perdeaua poartă cu ea un mesaj: la Dumnezeu accesul este interzis. Moise doreşte să-L vadă, dar Domnul îi spune că nu se poate să-L vadă cineva şi să trăiască. Isaia 57:16''înaintea Mea cad în leşin duhurile şi sufeletele pe care Le-am făcut''. Marele Preot intră în cortul din cer. Evrei **6**:18-20; **8**:1,2; **9**:1-28; **10:**5,19,20,21-23

IV.**Sfeşnicul de aur. Exod 25:31-40**

Cifra 7 este foarte des întâlnită şi arată perfecţiunea,desăvârşirea Lui Dumnezeu.
În curtea exterioară – lumină naturală; în Sfânta – lumină artificială; În sfânta Sfintelor – lumină divină. Deşi are 7 braţe, sfeşnicul este Unul: Hristos Domnul este fusul! Regăsim versete cu sfeşnicul şi în 1 Împ.7; Zaharia 4, Apoc.1.
În Ioan 8.12''Eu Sunt Lumina lumii''! Isus este sfeşnicul ! Era confecţionat din aur curat, bătut.
Sfeşnicul avea 3 meniri:
1.**Frumuseţe**. Jeremia 1.11. Ce vezi Ieremio? Văd o ramură de alun! (engl.almond tree), greşit Cornilescu. Simbolul sfeşnicului era ca toiagul lui Aaron: cu muguri,flori, fruct, înscris în structura acestuia. Acest sfeşnic ne aminteşte şi de pomul vieţii din Eden şi din Apocalipsa 22.2
2.**Valoare**. Un talant de aur bătut, nu din lemn poleit.
3.**Lumină**. Nici un pic de fum, ci Lumină clară. Noi suntem numiţi de Domnul în Evanghelie ''lumini''. Arde în noi acel ulei tainic, special : Duhul Sfânt?

V.**Chivotul mărturiei Exodul. 25:10-22**

Când era transportat, chivotul mărturiei era înfăşurat în perdeaua dinlăuntru şi transportat de Chehatiţi. Cortul era ca un trup, iar chivotul era ca inima trupului. Este curios că în cartea Exodului, primul element despre care se vorbeşte este chivotul. Acest chivot poartă în el o mărturie. De fapt unii spun că el poartă în el dovada păcatelor noastre. Chivotul avea un capac care era din aur bătut şi pe el erau 2 heruvimi. Acolo spune în v.22 ''Mă voi întâlni cu tine, acolo de la înălţimea capacului ispăşirii îţi voi da poruncile Mele.''Numeri 4:1-16 ne spune cum se proceda cu elementele când se deplasau. Numeri 10:35,36
Aron(ebr) – chivot,ladă. Alte denumiri: container, coş, barcă, sicriu. În VT. Există 3 chivoturi:
1.*Noe*.Fă o ladă, un chivot,o barcă (de fapt nu arăta ca o barcă) 2. *Moise*-un sicriaş, un coşuleţ.
3. Aici în Exod,*chivotul mărturiei*.
Chivotul este un simbol al prezenţei Lui Dumnezeu peste o mărturie, un loc al întâlnirii păcatului nostru cu sfinţenia Lui, iar prezenţa sângelui face posibil ca întâlnirea să nu aibă ca urmare moartea noastră. Prezenţa Lui nu este văzută în altă parte decât pe capac,între heruvimi. De acolo vorbea Dumnezeu iar când El vorbea poporul ieşea din corturile lor şi se aruncau cu faţa la pământ.

În chivot existau *tablele legii* – etalonul Lui Dumnezeu, judecata este făcută conformă cu Legea Sa. În toată istoria lumii nu a existat vreun om vreodată care să fie măsurat cu standardul sfinţeniei Sale şi să nu fie găsit vinovat.Tablele mărturiei Exodul 24.12, Deuter.9.9-11, 1Ioan1.1(mărturisim)

Castronul cu mană – arată răspunsul Lui Dumnezeu la **răzvrătirea** lor.Exod 16 (ne-am ocupat în detaliu de el)

Toiagul lui Aaron – dintr-un lemn uscat El va face minuni. Numeri 17.10 (**răzvrătire**).Numeri16.38-40. Domnul nu-Şi face lucrarea prin voluntari,ci prin chemaţi. Numeri 17.1-10. Dumnezeu poate face minuni dintr-un toiag uscat.
Capacul ispăşirii. Pe el se punea sângele jertfei, pe capacul sub care era condamnarea noastră. Cineva spune că acest cort este Evanghelia predicată prin mijloace vizuale. (judecată – ispăşire)

În Biblie ne sunt date 3 mari evenimente în care chivotul a fost folosit ca simbol al prezenţei Lui Dumnezeu. Chivotul este adesea neânţeles, folosit în scopuri greşite, ca pe un zeu, ca pe o amuletă. Hai să ne luăm la întrecere să vedem cine e mai mare noi sau voi, zic evreii!

Limitele în care El este cu noi şi limitele în care credem că putem face ce vrem cu El !

A.Iosua 3. Trecerea Iordanului. Credinţa nu-l manipulează pe Dumnezeu. Dacă eu mă rog, El este obligat să mă asculte.
B.1 Samul 4.Dumnezeu nu este într-o cutie să facem ce vrem noi cu El.
C.1 Samule 6 şi 2 Sam.6.7. Ha, zic alţii, toate sunt o mare păcăleală. Chivotul e gol...nu e nimic adevărat....iar rezultatul este o mare jale.
Nu tu îL manevrezi pe Dumnezeu. Dacă viaţa ta nu e plăcută înaintea Lui,şi tu încerci să te foloseşti de El ai grijă: nu îl poţi obliga pe Dumnezeu cu nimic. Faţă de Dumnezeu trebuie să ai evlavie, respect, teamă sfântă. Nu te tragi cu El de şireturi.

La ei atunci era cu Chivotul – la noi este uneori la fel cu Duhul Sfânt !

''cutremuraţi-vă şi nu păcătuiţi...''-Psalm 4.4,''nu a crezut ca un lucru de apucat să fie de-o potrivă cu Dumnezeu, ci S-a dezbrăcat pe Sine Însuşi...''.Filipeni 2.6

<u>Iosua 3:1-17 şi 4:1-7</u>.Aici întâlnim cea de-a doua generaţie din pustie.3:3 ,''când veţi vedea chivotul....să staţi la o depărtare de 600 m....experienţe noi ale copiilor lui Israel. Era nevoie ca a doua generaţie să vadă, nu să trăiască doar din amintiri sau din spusele altora. Ioan 14.6. Părinţii lor au trecut Marea Roşie, ei trec Iordanul.

<u>1 Samuel 4</u>. Diavolul vrea închinare. În pustie când erau muşcaţi de **serpi**, cine i-a vindecat, şarpele sau Dumnezeu? Ei au făcut din acel obiect un idol, îl numeau Nehuştan.2 Împ.18.4 **Crucea** la fel este transformată în amuletă. Unii zic că dacă nu ai crucea eşti de la diavolul. Cu **chivotul** cam la fel s-a întâmplat. Nu putem face cum credem şi ce vrem noi cu Dumnezeu! El nu este obligat să facă ce vrem noi ! Iei un bilet la loto şi crezi că El îţi arată numărul câştigător. Iei o icoană şi te bazezi pe ea că te face sănătos, îţi aduce prosperitate materială. Simbolul nu e Dumnezeu. Nimeni nu poate manevra simbolul spus de Dumnezeu, nu orice simbol, adică acea reprezentare, fără să aibă mari necazuri. Diavolul foloseşte simboluri religioase ca şi cum l-ar obliga pe Dumnezeu.

Ce uşor au luat Ierihonul şi ce s-a întâmplat la Ai? În loc să se pocăiască după acest moment, ei iau chivotul şi cred că fac ce vor ei cu el. (cum era viaţa lui Hofni şi Fineas?). Filistenii se tem de chivot mai mult decât evreii. Nu-i poţi face rău Lui Dumnezeu.

1 Sam 5.Filistenii dispreţuiesc chivotul.v.5 Ce concluzie ciudată trag filistenii: le-a sfinţit pragul şi de atunci ei nu mai calcă pe el.v.11 – în loc să se întoarcă ei la Dumnezeu, ei gonesc chivotul.1 Sam.6:1. Şapte luni a stat la ei chivotul. Ce ironie: vin specialiştii, dar care nu-L cunoşteau pe Dumnezeu. Totuşi ei îşi dau seama că e vorba de ,''vină'', iar evreii, nu. Se smeresc... şoareci.. nu alte animale mari.

Dumnezeu este vizitiul = 1 Sam.6.7,9-16. Nişte păgâni se tem, iar evreii nu. După ce evreii aduc jertfe, ei se obişnuiesc cu chivotul, dispare teama reverenţioasă, şi se uită în el.v.19

Păcatul bisericilor moderne este că se încearcă să se folosească de Dumnezeu în folosul lor personal, fără să-L respecte, fără să aibă teamă de El. 1 Samuel 6:20,21''cine poate sta înaintea Domnului, înaintea acestui Dumnezeu sfânt? Să se depărteze de la noi?

Ce diferiţi sunt locuitorii din Chiriat-Iearim. Fără probleme, primesc chivotul la ei şi astfel chivotul stă 20 de ani acolo.
Sunt eu robul Lui, sau vreau să fac din El robul meu?!

VII **Ligheanul spălării**

Exodul 30:11-16 *răscumpărare prin plată*; 17-21 *curăţit prin apă*; 22-38 *uns cu un parfum special.* În 1 Ioan 5:6-11. Cine este în slujba Lui trebuie să fie curat, altfel este omorât. În casa lui Solomon erau 10 ligheane ca să aibă unde se spala toţi preoţii. În Templul din Mileniu prezentat de Ezechiel, nu mai e lighean, ci un râu care curge din ce în ce mai mare. Nu poţi să te apropii de El fără apă.Nici un doctor nu intră in sala de operaţii dacă nu s-a spălat pe mâini. Dumnezeu urăşte praful păcatului. Oricat de putin aş fi murdar, doar mâinile, nu se poate, există un parfum care schimbă mirosul. Există un parfum doar pentru Dumnezeu. Peste tot trebuia să dea cu parfum. O mireasmă!
Lighean= ebr.ceva care curgea şi te spălai, ca un bazin. Avea un picior ca să se poată spăla şi pe picioare.Tit 3:5 (apa=viaţa, curatenia, Cuv.Dlui, sfintire, moartea). Nu este un simbol inutil ligheanul. După jertfă(pocăinţa nepocăiţilor) trebuia să te speli (pocăinţa pocăiţilor, a preoţilor) ligheanul. 1 Cor.11 (şi nu puţini dorm).Cortul nu avea duşumea, de aceea era praf mult.Un simbol al lumii acesteia.
Tămâia-acoperă mirosul urât al lumii, al păcatului, şi ea este rugaciunea care se ridică la Dumnezeu şi nările Lui Dumnezeu miros ceva plăcut.Rugaţi-vă neîncetat ! Aduceţi un miros frumos înaintea Domnului,Amin!